

[Inge Dahl-Sørensen]

Min konklusion er, at Danmark står sig ved at ratificere.

Mit eneste ønske er, at den i lovforslaget nævnte fællesprotokol vedtaget i de nordiske lande snarest accepteres, ikke mindst af vore naboer i Østeuropa, således at vi med dem ligeledes opbygger en erstatningsinstitution til glæde for eventuelle skadelidte. Her tænker jeg på Bornholm, som vel er mest i farezonen.

Den tredeling, man har lavet, er en meget klog fordeling, fordi man realistisk har indset, at det er godt at pålægge den, der ejer anlægget, at betale via forsikringsdækning. Jeg synes også, det er udmærket, at man lader det land, hvori skaden er opstået, betale yderligere, og endelig, at vi, hvis skaden sker, kollektivt betaler efter evne op til det maksimale beløb på 2,8 mia. kr. Dette beløb vil, hvis skaden sker, formodentlig ikke slå til, hvorfor beløbet nok principielt bør søges øget betydeligt.

Efter 1988, hvor sagen blev behandlet, har vi set, hvor uhyre omkostningskrævende forhold Tjernobyl-katastrofen har medført og i værste fald kunne have medført. Vor præmie på 12 mio. kr kan ud fra vor betragtning gerne øges væsentligt, specielt da vi ikke har atomkraftværker, og derfor sandsynligvis vil være netto-modtagere.

Jeg vil tilsige en velvillig og meget positiv udvalgsbehandling af dette lovforslag, idet en ratificering vil være til fordel for det danske samfund, hvis skaden skulle ske.

Jane Oksen (FP):

Jeg skal ikke gå ind i en lang redegørelse om tekniske detaljer og udregninger af beløb osv., det er jeg næppe kompetent til, men jeg vil gerne sige lidt principielt om lovforslaget.

Selvfølgelig skal erstatningsbeløbene hæves for den slags ulykker. Det er ret alvorlige ulykker, og vi kunne selvfølgelig også diskutere, hvordan vi forebygger, at den slags ting overhovedet sker. Men vi ved, at det sker, og vi har set gruopvækkende eksempler på det.

Ulykken i Tjernobyl var Danmark faktisk uskyldig i, men alligevel vil man altså have, at vi skal have et kollektivt økonomisk ansvar for de ting. Der er lagt op til, at den, der forvolder skaden, skal betale en mindre del, men ellers er det jo en kollektiv hæftelse, vi binder os til med det her. Men hvad enten vi vil eller ej, har vi tilsluttet os Pariskonventionen, og formentlig bliver vi også nødt til at tilslutte os det her.

Alligevel vil jeg gerne sige, at det er Fremskridtspartiets principielle holdning, at skadevolderen selv skal betale. Sådan siger vi også på miljøområdet: Den, der sviner til, må selv betale. Det mener jeg er et sundt princip. Danmark har jo ingen atomkraftværker, men vi kan blive nødt til at betale for andre landes sjuskeri som resultat af det her.

Med hensyn til, at forslaget er udvidet til også at gælde Grønland, kan man jo sige: O.k., Grønland hører under Danmark. Men det er Fremskridtspartiets principielle holdning, at grønlænderne skal klare sig selv, og hvis de laver ulykker, må det også være grønlænderne selv, der betaler for det.

Jeg kan ikke sige mere om lovforslaget lige i øjeblikket. Umiddelbart synes vi ikke, det er nogen god idé, men hvis jeg kan blive belært om, at det altså er en nødvendighed, at vi tilslutter os, bliver vi selvfølgelig nødt til at gøre det.

Kirsten Lee (RV):

Vi støtter lovforslaget.

Nør Christensen (CD):

Tilslutning.

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Der er jo ikke rigtig nogen mulighed for Kristeligt Folkeparti for at slå denne rekord, men vi tilslutter os fortsat lovforslaget.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Tak!

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.